

Rajonizacija kmetijstva v ptujskem okraju

Dipl. ing. Zorec Egon

Pogledamo li v kmetijstvo predvojne Jugoslavije, bomo takoj videli, da so se uveljavljale posamezne gospodarske panoge in gojile poedine kulture brez vsakega načrta, kar je imelo za posledico pogoste težke gospodarske motnje. Kvalitetnemu štajerskemu vinu je konkuriralo ceno nizko kvalitetno banško vino, pridelano na rodovitnih ravninah, kjer bi lahko uspevala pšenica. Ko je nastopila n. pr. konjunktura hmelja, se je gojil hmelj povsed (n. pr. bivši graščak Lipit iz Turniča ga je tudi gojil, čeprav niso pedološke prilike temu odgovarjale in je bila z njegovim hmeljem prava polomija), kjer so obstajali le malo primerni pogoji, seveda na škodo ostalih kultur.

V sedanjem planskem gospodarstvu usmerja naša ljudska oblast tako industrijsko kakor tudi kmetijsko proizvodnjo na preizvodnjo onih dobrin, ki so z ozirom na obstoječe potrebe najnujnejše in od katerih v prvi vrsti zavisi izvedba petletnega plana. V interesu oblasti in vsega delovnega ljudstva je, da se na panoge in one kulture, ki v posameznih rajonih najboljje uspevajo in dajo najboljše rezultate, tamkaj v čim večjem obsegu razširijo, izločijo odnosno omejijo pa se vse one panoge in kulture, ki da je v teh predelih slabe rezultate.

Iz tega razloga pristopimo v okviru načrtnega gospodarstva k rajonizaciji kmetijstva, s katero dolčamo rajone za posamezne kmetijske panoge, kulture, pa tudi za podvine sorte.

Celotna Slovenija je z ozirom na teren, zemljo, lego, višinsko razliko, padavine itd. razdeljena v pogledu kmetijske proizvodnje na pet rajonov ali okolišča in to na:

1. alpski,
2. notranjo-kočevski kras,
3. dolenske doline in hribovje,
4. štajerske doline in hribovje,
5. rajoni porečja Drave, Dravinje in Mure.

Porečja posameznih okrajev se na podlagi vseh činiteljev, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo, deli na rajone in tudi na podrajone, ki se jim postavlja posamezne proizvajalne naloge.

Okraj Ptuj je skupno s poverjenjem za kmetijstvo ter plansko komisijo, predstavniki knečkega sveta, zastopniki KLO-jev, osvojil sledoč rajonizacijo okraja, predvsem z ozirom na terenske prilike, nadmorsko višino in oddaljenost od primernih zvez:

1. Slovenske gorice,
2. Dravsko polje,
3. Ptujsko polje,
4. Haloze-vinogradniške,
5. Haloze-gozdnati.

Med I. rajon bi spadali sledeči KLO-ji: Biš, Hum, Juršinci, Lešnica, Pavlovci, Podgorci, Polenšak, Šak, Sodinci, Salovci, Trnovska vas, Trnovski vrh, Desternik, Grajena, Janežovci, Jiršovci, Kicar, Levanjci, Mostni vrh, Slavšina, Vintarovci, Vitomarci, Vurberk, Biščki vrh, Brezovci.

Med II. rajon: Cirkovci, Hajdina, Lancova vas, Pleterje, Pobrežje, Selca, Slovenja vas, Starše, Sv. Lovrenc Dr. p., Sv. Marjeta Dr. p., Sv. Vid pri Ptiju, Škole, Tržec-Juroveci.

Med III. rajon: Ptuj, Borovci, Buškovi, Dornava, Formin, Gajevci, Gorišnica, Markovci, Nova vas, Mežgovi, Moškanjci, Pacinje, Podvinici, Rogoznica, Sobetinci, Spuhlija, Zabovci, Stojnici, Zamušani, Cvetkovci, Loperšice, Obrež, Ormož, Središče, Velika Nedelja.

Med IV. rajon: Cirkulane, Goreča, Dežno, Gorenjski vrh, Gradišča, Gruškovec, Leskovec, Majski vrh, Nova cerkev, Paradiž, Podlehnik, Rodni vrh, Sedlaček, Slatina, Skoršnjak, Turški vrh, Vareja, Vel. Varnica, Vel. Okič, Zavrč.

Med V. rajon: Dolena, Majšperk, Naraplje, Ptujska gora, Sestrže, Stoporce, Zg. Pristava, Zetale.

Froizvajalne naloge rajonov

Pred posamezne rajone so z ozirom na obstoječe prilike postavljene naslednje proizvajalne naloge:

Gozdnati haloški rajon:

Zaradi hribovitega terena je mehanizacija poljedelstva več ali manj nemogoča, dalje zaradi vse večjega

pomanjkanja delovne sile ima poljedelstvo podrejeno vlogo. So pa ti predeli primerni za živinorejo (štivilni pašniki, dobra krma). Tu bo velika naloga vzreja plemenske živine, od koder se bo regutirala tudi druga predele okraja. Živinoreja bo torej ena glavnih kmetijskih panog. V onih krajih, ki so bolj oddaljeni od prometnih zvez, se bo z ozirom na manjšo možnost vnovčenja svežega mleka vzreja predvsem plemenska živina, dočim se bo v kraju bližje potrošnih centrov in prometnih zvez usmerjala živinoreja v prvi vrsti na proizvodnji mleka. Seveda bo produkcija lesa nad vse važna.

Haloški vinogradniški rajon:

V tem rajonu bo imelo dominantno vlogo vinogradništvo in vinarstvo vzhodno z živinorejo. Vinogradništvo bo razvijalo svojo smer v duhu rekonstrukcije, izvršil se bo prehod iz ekstenzivnosti v intenzivnost.

Rajon Ptujsko polje:

To je rajon žit. Z ozirom na veliko ravnino, bo podana možnost vse strojne obdelave. Tu se bo gojilo tudi priznano semensko žito (Ormož, Središče, Bukovci, Markovci-Novavas). Od industrijskih rastlin pa predvsem sončnike, bučnice, sladkorna pesa. V živinoreji gre zaradi na predvsem sončnike, bučnice, sladkorna pesa. V živinoreji gre zaradi

prometnih zvez poudarek predvsem proizvodnji mleka in plemenskih prašičkov. Vzpostavljeno s povečanjem števila goveje živine se mora izboljšati mlečnost krav. Povečanje mlečnosti krav bomo dosegli z izvajanjem selekcije ter izboljšanjem krmnih prililk.

Rajon Dravsko polje:

Vso pažnjo se bo tu posvetilo proizvodnji krompirja. Površine krompirja se bodo do konca leta 1951 povečale. V zvezi povečanja okopavín (krompirja) se bo tudi prasičereja povečala. Seveda se ne bo zanemarjalo govedorejo in konjerejo.

Rajon Slovenske gorice:

Tu se bo gojilo predvsem sadjarstvo. Poleg potrošnega-industrijskega tudi namizno sadje, v prvi vrsti jabolka, hruške, črešnje. V predelih, ki so povoljniji za sadjarstvo (Grajena, Vurberk, Juršinci, Vintarovci, Vitomerci, Kicar, Mostni vrh) se bo usmerilo sadjarstvo predvsem na proizvodnjo namiznega in tudi kabinetnega sadja za izvoz. Pogoji za uspešen razvoj sadjarstva so v teh predelih povoljni, ker je tu kaparja San José relativno še zelo malo.

Če se ozremo na okrajni petletni plan kmetijstva, moramo priti do sledenih zaključkov:

V poljedelstvu se bo povečala v okrajnem merilu proizvodnja krompirja, pridelovanje krmnih rastlin. Povečanje teh kulturnih skupin se bo izvršilo predvsem na račun ledin in delno na račun žita. Četudi se predvideva zmanjšanje površini žita, bo ostal skupni pridelek žita vsaj na dosedanjih površinah, kar nam jamčijo povečani hektarski donosi, ki jih bomo dosegli z širokopotezim izvajanjem raznih agrotehničnih mer, predvsem z večjo mero uporabe izbranega, očiščenega in razkuženega semena, z boljšo in pravočasno obdelavo zemlje itd.

V cilju izboljšanja krmne baze se mora povečati predvsem površine posejane z lucerno z rožičasto noto, ki daje s travno mešanico več let odlično krmo. Razume se, da bomo kultivirali tudi ostale krmne rastline: črno deteljo, inkarnatko, se posluževali lupine, grahoreice, za zeleno krmo itd.

Brez dvoma bo okrajni izvršilni odbor v vseh prihodnjih akcijah, investicijah splošnega pomena itd. kakor pri odkupu kmetijskih pridelkov docela upošteval izvedeno rajonizacijo kmetijstva v okraju.

V glavnih potezah sem nanizal bodočo strukturo — zrcalo našega okraja v pogledu kmetijstva, katerega značaj je brez dvoma prvenstven.

Nova šola in naše vzgojno delo

S konferenco šolskih upraviteljev v Ptaju

Po konferenci poverjenikov za prosveto okrajnih ljudskih odborov, ki se je sredi meseca decembra vrnila v Ljubljano, je bila za 22. decembra sklicana konferenca šolskih upraviteljev v Ptaju, da se pomenimo o svojem delu in o problemih, ki nastajajo na naših osnovnih šolah. Konferenco je otvoril pomočnik poverjenika za prosveto, tov. Hribenik, nakar je okrajni prosvetni instruktor tov. Šepc podal poročilo o nekaterih opažanjih na posameznih šolah v okraju ter poudaril važne momente, ki jih je nujno treba vključiti v vzgojno delo. Opozoril je na idejno-politično plat vzgoje, ki mora biti nujen sestavni del našega šolskega dela. Razvijanje te plati bo in mora izpodirniti ostanki zastarelih vzgojnih načel, ki niso v nobenem skladu z našo družbeno stvarnostjo. Uvajanje teh momentov se še lepo odraža na nekaterih šolah, vendar pa še vse prema. Poleg zavestne discipline je treba razvijati socialistični patriotizem pri otrocih, vzhodno s tem pa treba graditi naše vzgojno delo na pravznanstveni podlagi. Potrebna je nehnina borba proti mračnjaštvu, dogmatizmu in misticizmu v naših šolah, kar bo odpravilo vsako nedialektično gledanje na razvoj družbenih dogodkov. Težišče vzgoje naj bo pozitivno in logično znanje, izogibati pa se mora formalističnega. To težišče naj se odraža v marksistično-leninistični smeri naših vzgojnih prizadevanj. Stremeti moramo za tem, da otroku čim bolj približamo znanstveno razlagu prirodnih pojavov, s čemer bomo zatrli praznoverje in izpodobili osnovno neznanstvene razlage. Učitelj naj iz ustvarjalnega poleta in naporov naših množic pri izvedbi plana ter iz naših velikih prirodnih bogastev črpa elemente za razvijanje patriotske vzgoje in širi politično obzorje otroku, ker bo le na ta način vzgojil novega človeka. Ob koncu je poudaril, da je treba nenehno dvigati kvaliteto znanja, kar sta že poudarila V. in II. partijski kongres.

Po teh referatih je tov. Hribenik govoril o nujnosti borbe proti kulaštvu. Borba bo tem uspešnejša, čim prej bomo obražnali z ostanki stare miselnosti in razvili še intenzivnejšo akcijo za odpravo misticizma v lastnih vrstah. Dalje je govoril o vprašanju verouka in o borbi proti reakcionarni duhovščini kot načemu idejnemu sovražniku. Ob koncu je govoril o sodelovanju pro-

nem ustrem izražanju. Smer zgodovinskih pouka naj bo baziran na materialističnem pojmovanju zgodovine. Ravn tako se moramo boriti proti idealistični razlagi priročilov, ki onemogoča pravilno spoznavanje razvojnega procesa družbe. Kvalitetno delo učiteljev vodi k kvalitetnemu uspehom učencev.

V svojem poročilu je okrajni prosvetni instruktor tov. Stanič podčrtal važnost in nujno potrebo po idejno-politični vzgoji, ki je sestavni del socialistične šole. Pri tem naj naši učitelji posvečajo veliko pažnje pri odstranjevanju in uničevanju kvarnih vplivov reakcionarnih elementov na našo šolsko mladino. Učitelji sami pa naj se čim bolj oprimejo ideološkega študija. Vsestransko pomoč in skrb je treba nuditi pionirske organizacije na šoli, da se ne bi dogajalo, da bi se pionirska organizacija omalovaževala.

Po obeh referatih je tov. Hribenik govoril o nujnosti borbe proti kulaštvu. Borba bo tem uspešnejša, čim prej bomo obražnali z ostanki stare miselnosti in razvili še intenzivnejšo akcijo za odpravo misticizma v lastnih vrstah. Dalje je govoril o vprašanju verouka in o borbi proti reakcionarni duhovščini kot načemu idejnemu sovražniku. Ob koncu je govoril o sodelovanju pro-

svetnih delavcev v množičnih organizacijah.

Član OK KPS tov. Mavser Ivan se je med ostalim dotaknil tudi političnega dogajanja v svetu, situacije v okraju in vprašanja verouka. Pri tem je poudaril borbo proti razdremnemu sovražniku na vasi in intenziven študij politične in gospodarske problematike kraja. Povezava med poverjeništvom za prosveto in učiteljstvom pa bo v veliki meri pripomogla k temeljitejšemu in uspešnejšemu reševanju vseh problemov politično-prosvetnega dela. Iznesel je tudi vprašanje materialne preskrbe učiteljstva in otrok, ki bo pa v najkrajšem času rešeno.

Referent za ljudsko prosveto OLO tov. Majcetov je govoril o pomenu organizacij in pripravah za Novoletno jelko. Ministrstvo za kmetijstvo in Izvršni odbor ljudske prosvete bosta organizirala kmetijsko-izobraževalne tečaje, kjer bodo poleg splošnih zajeti tudi predmeti iz posameznih kmetijskih strok.

V diskusiji so tov. upravitelji iznašali vprašanja ideološke borbe proti siljenju mladine k verouku, vprašanje nagrajevanj in honorarjev ter vprašanje pojavov praznovanja, posebno v Zavru. Z zelo živahnim diskusijo se je konferenca zaključila.

Kmetijski svetovalec

Plevel v oziminh

Dipl. ing. Zorec Egon

Škoda, ki jo ima vsako leto naš poljedelsko gospodarstvo od plevlja, ki duši, krade hrano, prostor, zrak in sonce žitu, znaša milijone in milijone dinarjev. Po opažanju strokovnjakov so žetve zaradi plevela od 10 do 20 odst. slabše. Če računamo samo 10 odst. izpadek žetve, znaša škoda, ki jo imamo v vsej državi samo pri pšenici že lepe milijone.

Plevel se plodi mnogo hitreje in žilavije kot kulturne rastline. Ena sama rastlina plevela rodi 12 do 200 tisoč semena. Zaradi te orjaške sposobnosti razmnoževanja plevela postaja vprašanje zatiranja plevela vedno bolj važno in kočljivo ter vedno bolj težavno.

Uničevanje plevela v žitu, in sicer onega plevela, ki se množi in širi s semenom, je razmeroma lahko, če ga uničujemo v pravem trenutku. Plevel moramo zatreti takrat, ko je najslabotnejši in ima najmanjšo odporno silo. To je v nežni mladosti, ko seme vzklijuje, oziroma, ko je rastlina še mlada in nežna, takrat je

pravi trenutek, da se jo zatre. V ozimnem žitu vzklijuje ozimni plevel najkasneje v 4–6 tednih po setvi žita. Ko žito že toliko poraste, da njiva ozeleni, se tudi večina ozimnega plevela izčimi.

Naštel bi nekaj najvažnejših plevelov, ki v jeseni ali pa zgodaj spomladi zajeti tudi v ozimini.

Dolgoresnata šopulja (Agrostis spica venti), ki je posebno škodljiv plevel za ozimine. Če je žito redko, se šopulja tako razbohoti, da zadusi žito do zadnje biljke. To pa zlasti takrat, če jeseni dolgo dežuje in če je pomlad mokra.

Kokolj (Agrostis githago), nlešec (Capsella bursa pastoris), plavica (Centaurea Cyanus), plazeči kreč (Veronica hederifolia), mačehice (Viola tricolor arvensis), slez (Galium oparine), mak (papaver rhoes), gradičica (Vicia hirsuta) in dr. so nevarni plevel v žitu.

Sposladanski plevel v žitu pa je: Divja repica (Raphanus raphanistrum), gorčica (Sinapis arvensis).

Pripravljalni štab za Novoletno jelko in Okrajni pionirski štab

se v imenu vseh pionirjev ptujskega okraja

zahvaljuje

vsem sindikalnim podružnicam, kmetijskim zadrugam, ustanovam, podjetjem in množičnim organizacijam, ki so s svojimi denarnimi prispevki pospešili priprave za Novoletno jelko. Posebno zahvaljuje izrekamo Okrsjnemu izvršnemu odboru za podarjeni visoko denarni vsoty, istotako organizaciji AFŽ, ki je vložila vse sile za intenzivno izvedbo akcije.

Tej akciji so se pridružile sledče